

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ତୁମକୁ ସାହେବ କୁମାର ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ତାନରୁ ରାଜକୁମାର ହେବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍ଵାରା ନିଜର ବିକଳତାକୁ ଉତ୍ସାହ କର ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ଗୋଟିଏ ବିଧି ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି ?

ଉତ୍ତର:- ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବାବାଜୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ମିଶାଉଛ ସେତେବେଳେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦୃଷ୍ଟି ମିଶିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମର ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯାଉଛି କାରଣ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ ପାପ କଟିଯାଉଛି । ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛି, ତୁମେ ସୁଖଧ୍ୟାନ ମାଳିକ ହୋଇଯାଉଛ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଶିବଭଗବାନଭବାତ, ଏଠାରେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବସ । ବାବାଜୀଙ୍କର ଆଦ୍ଵିତ ହେଉଛି ଶିବଭଗବାନଭବାତ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ହେ ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ବସ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସବୁ ଏକ ପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭାଇ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ବର୍ଷା (ସମ୍ପତ୍ତି) ନେବାକୁ ହେବ, ଠିକ୍ ଯେପରି ଝ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବାବାଜୀଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ନେଇଥିଲ । ତୁମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀରେ ଥିଲ । ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵର ମାଳିକ କିପରି ହୋଇପାରିବ ତାହା ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ବା ନିଜ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରସ୍ପର ଭାଇ ଭାଇ । ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଭଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ । ସେହି ସତ୍ତ୍ଵସାହେବଙ୍କର ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ହେଉଛ ସାହେବଜୀଦେ (ରାଜକୁମାର) । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ, ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ବୁଦ୍ଧିର ଯୋଗ ଲଗାଇଲେ ତୁମର ସବୁ ପାପ କଟିଯିବ, ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯିବ । ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ଯେତେବେଳେ ଆମର ଆଖି ମିଶିଯାଏ ସେତେବେଳେ ସବୁ ଦୁଃଖ ଦୂର ହୋଇଯାଏ । ଆଖି ମିଶାଇବାର ଅର୍ଥକୁ ମଧୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ବାବାଜୀଙ୍କୁ ସ୍ମୃତିରେ ଆଣ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା । ଏହାକୁ ଯୋଗ ଅର୍ଗ୍ଗି ମଧୁ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଯୋଗ ଅର୍ଗ୍ଗି ଦ୍ଵାରା ତୁମର ଯେଉଁ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନନ୍ତରର ପାପ ରହିଛି, ତାହା ସବୁ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଯିବ । ଏହା ହେଉଛି ଦୁଃଖଧ୍ୟାନ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ପାପ କରିଛ, ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ ରାମରାଜ୍ୟ । ତୁମେ ଏହିପରି ବୁଝାଇପାରିବ । କେତେ ବି ବଡ଼ ସଭା ବସିଥାଉ, ଭାଷଣ କରିବାରେ କିଛି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ତୁମେ ତ ଭଗବାନଭବାତ କହୁଛ । ଶିବଭଗବାନଭବାତ — ଆମେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ଭାଇ ଭାଇ । ବାକି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର କେହି ସନ୍ତାନ ଥିଲେ, ଏପରି କୁହାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ଏତେ ରାଣୀମାନେ ମଧୁ ନଥିଲେ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ତ ସ୍ଵାମୀବର ହେଲେ ନାମ ହିଁ ବଦଳିଯାଏ । ହିଁ, ଏପରି କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପିଲା ଥିଲେ । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ହିଁ ସ୍ଵାମୀବର ପରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ତାଙ୍କର ରାଜତ୍ଵ ଚାଲେ । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ମୋତେ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଦେହର ସବୁ ଧର୍ମକୁ ତ୍ୟାଗ କରି, କେବଳ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ପକାଇଲେ ତୁମର ସବୁ ପାପ କଟିଯିବ । ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଯିବ । ସ୍ଵାମୀଙ୍କର କୌଣସି ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ନର୍କରେ ବହୁତ ଦୁଃଖ । ଏଠାରେ ସୁଖର ଚିହ୍ନବର୍ଣ୍ଣଣ ନାହିଁ । ଏପରି ଯୁକ୍ତିରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବଭଗବାନଭବାତ - ହେ ସନ୍ତାନଗଣ, ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛ, ତେବେ ପବିତ୍ର କିପରି ହେବ ? ମୋତେ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ବୋଲି କହି ଡାକି ଆସିଛ । ପବିତ୍ର ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ, ପତିତ କଳିଯୁଗରେ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗ ନିର୍ଗତ ହେବ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଵାଧୀନା, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ଗାୟନ ମଧୁ ରହିଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାଧୀନା । ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ହେଉଛୁ ପୋଷ୍ଟ ସନ୍ତାନ । ଆମେ ହେଉଛୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୁଟୀ । ବିରାଟ ରୂପ ମଧୁ ରହିଛି ନା । ପ୍ରଥମେ ନିର୍ଗତ ଭାବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବ୍ରହ୍ମା ମଧୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଦେବତାମାନେ ତ ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ ଆସନ୍ତି । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ । ସେଠାରେ ଦୁଃଖର ନାମ ହିଁ ନାହିଁ । କଳିଯୁଗରେ ଅନେକ ଦୁଃଖ, ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏପରି କେହି ନାହାନ୍ତି ଯାହାର ଦୁଃଖ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ଏହି ରାବଣ ହେଉଛି ଭାରତର ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭିତରେ ଝ ବିକାର ରହିଛି । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ କୌଣସି ବିକାର ରହିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ହେବ ପବିତ୍ର ଶୁଦ୍ଧସ୍ଵରୂପ ଧର୍ମ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଯେପରି ଦୁଃଖର ପାହାଡ଼ ଖସି ପଡିଛି, ଆହୁରି ମଧୁ ପଡିବ । ସେମାନେ ଏତେ ସବୁ ବୋମା କ’ଣ ରଖିବା ପାଇଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ? ବହୁତ ରିଫାଇନ୍ (ବିଶୁଦ୍ଧ) କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ରିହରସଲ (ଅଭ୍ୟାସ ପାଇଁ ପୁରବାଦିନସ୍) ହେବ, ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁତ କମ ସମୟ ଅଛି, ତ୍ରାମା ତ ନିଜ ସମୟରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହେବ ନା ।

ପ୍ରଥମେ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର । କୌଣସି ଭାଷଣ ଆଦି ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ କହିଥା’ନ୍ତି ଶିବାୟ ନମଃ, କାରଣ ଶିବବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ମହିମା ତାହା ଆଉ କାହାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହିଁ ହୀରାତୁଲ୍ୟ । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଆଦି କିଛି ନାହିଁ । ସତ୍ତ୍ଵଯୁଗରେ ତ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ମଧୁ ସତ୍ତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହୋଇଥା’ନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ସ୍ଵଭାବ

ରହିବ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣତ୍ବକ ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି — ଲହୁଣୀ ଆଦି ଖାଉଥିଲେ । ଏମିତି କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ତ ମହିମା ବଦଳରେ ଆହୁରି ଗଲାନୀ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଖୁସିରେ ଲଗାଅର ସର୍ବବିକ୍ଷାପୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତୁମ ଭିତରେ ବି ଅଛନ୍ତି, ମୋ ଭିତରେ ବି ଅଛନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଗଲାନୀ, କିନ୍ତୁ ତମୋପରଧାନ ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥାକୁ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାତ୍ବକର ପରିଚୟ ଦେବା ଉଚିତ -- ସେ ନିରାକାର ବାବା ଅଟନ୍ତି ଯାହାତ୍ବକର ନାମ ହେଉଛି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଶିବ, ସମସ୍ତତ୍ବକର ସଦଗତିଦାତା । ସେହି ନିରାକାର ବାବା ସୁଖର ସାଗର, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତେ ଦୁଃଖ କାହିଁକି ହୋଇଛି, କାହିଁକି ନା ବର୍ତ୍ତମାନ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ । ରାବଣ ସମସ୍ତତ୍ବକର ଶତ୍ରୁ, ତାକୁ ମାରୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେ ମରୁନାହିଁ । ଏଠାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖ ନାହିଁ, ଅନେକ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ସତ୍ସମୁଗରେ ହେଉଛି ଅଶେଷ ସୁଖ । ଫଳାନ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବେହଦ ବାବାତ୍ବକର ସନ୍ତାନ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ବାବାତ୍ବକଠାରୁ ନେଇଥିଲୁ । ଶିବବାବା ନିର୍ଗୁଣ ଆସୁଛନ୍ତି, ଏଠାକୁ ଆସି କିଛି ତ କରୁଛନ୍ତି ନା । ଯଥାରଥ ଭାବରେ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତ ତାତ୍ବକର ମହିମାର ଗାୟନ ହେଉଛି । ଶିବରାତ୍ରି କହିବା ସହ କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ରାତ୍ରି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଶିବରାତ୍ରି ଏବଂ କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ରାତ୍ରିକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଶିବ ତ ଘନ ଅନୁଧ୍ୟାୟ ରାତ୍ରିରେ ଆସୁଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ଜନ୍ମ ଅମୃତବେଳାରେ ହୋଇଥାଏ । ରାତ୍ରିରେ ନୁହେଁ । ଶିବତ୍ବକର ରାତ୍ରି ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାତ୍ବକର କୌଣସି ତିଥି ତାରିଖ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ଜନ୍ମ ଅମୃତବେଳାରେ ହୋଇଥାଏ । ଅମୃତବେଳାକୁ ସବୁଠାରୁ ଶୁଭମୁହୂର୍ତ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଦୁନିଆରେ କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ଜନ୍ମ ରାତି ୧୨ଟା ବେଳେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟକୁ ପ୍ରଭାତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଭାତ ଭୋର ୨-୩ଟାକୁ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ମନେ ପକାଇପାରିବ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ୧୨ଟାରେ ବିକାରରୁ ଉଠି କେହି ଭଗବାନତ୍ବକର ନାମ ସ୍ମରଣ କରୁଥିବ, ବିଲୁଲ୍ ନୁହେଁ । ୧୨ଟାକୁ ଅମୃତବେଳା କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ତ ମଣିଷ ପତିତ ଦୁର୍ଗନ୍ଧଧୂକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସାରା ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ହିଁ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ରାତ୍ରି ଅଜେଇଟାରେ କେହି ଉଠନ୍ତି ନାହିଁ । ୩-୪ଟା ସମୟକୁ ଅମୃତବେଳା କୁହାଯାଏ । ସେହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଉଠି ଭକ୍ତି କରନ୍ତି । ଏହି ସମୟକୁ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେପରି କିଛି ସମୟ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ କୃଷ୍ଣତ୍ବକର ଜନ୍ମ ସମୟ ବାହାର କରିପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଶିବତ୍ବକର ବେଳା କିଛି ବାହାର କରିପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ତ ନିଜେ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାତ୍ବକର ମହିମା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଗୀତ ଶେଷରେ ନୁହେଁ, ପ୍ରଥମେ ବଜାଇବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା ସବୁଠାରୁ ମିଠାବାବା, ତାତ୍ବକଠାରୁ ଅଧୀନ ସମ୍ପଦତି ମିଳୁଛି । ଆଜିଠାରୁ ଫଳାନ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସତ୍ସମୁଗର ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ସେଠାରେ ଅନେକାନେକ ସୁଖ ଥିଲା । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । କେହି ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ କହୁଛନ୍ତି ଅମୃତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଗଲା । ଆରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ନରକ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତେ ।

ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ତେବେ କହିବା ଦରକାର ମୋ ପାଖରେ ତ ଏତେ ବର୍ଷର ଅନୁଭବ ରହିଛି, ତାହା କେବଳ ୧୫ ମିନିଟ୍ରେ ବୁଝାଇ ପାରିବି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ତ ସମୟ ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ତ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡର କଥା ଶୁଣାଉଛି, ବେହଦର ବାବା ଯିଏ ଦୁଃଖହରତା ସୁଖକରତା ତାତ୍ବକର ପରିଚୟ ଦେଉଛି । ସେ ଆମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ଆମେ ସବୁ ବି.କେ. ଶିବବାବାତ୍ବକର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସବୁ ଭାଇ ଭାଇ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ପିତା । ମୁଁ ଫଳାନ୍ତର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆସିଥିଲି, ସେଥିପାଇଁ ତ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛୁ । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟରେ କେବେ କିଛି ପାଳନ କରାଯାଏ ନାହିଁ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ପୁଣି ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପାଳନ କରନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ଗୀତାର ଅଧ୍ୟାୟ ଚାଲିଛି । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ବ୍ରହ୍ମାତ୍ବକ ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଶତ୍ରୁତ୍ବକ ଦ୍ୱାରା ହେଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ତ ତୁମେ ଦେଖୁଛ, ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିର୍ଗୁଣ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ । ଅନେକ ଦୁଃଖ ରହିଛି -- ଲଜେଇ, ମୃତ୍ୟୁ, ବୈଧବ୍ୟ, ଜୀବଘାତ କରିବା..... । ସତ୍ସମୁଗରେ ତ ଅପାର ସୁଖର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ଚିତ୍ର ତ ନିର୍ଗୁଣ ଭାବେ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବା ଦରକାର । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମଣ-ନାରାୟଣ ବିଶାଳ ମାଲିକ ଥିଲେ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଫଳାନ୍ତର ବର୍ଷର କଥା ଶୁଣାଉଛି -- ସେମାନେ କିପରି ଜନ୍ମ ପାଇଲେ ? ଏପରି କେଉଁ କରମ କରିଥିଲେ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହି ପଦର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ? କରମ, ଅକରମ, ବିକରମର ଗତିକୁ ବାବା ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ସମୁଗରେ କରମ ଅକରମ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ତେଣୁ ଏଠାରେ କରମ ବିକରମ ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଦେବାନେବା ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ପାପ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ହେଉଛି । ଗର୍ଭରେ ପିଲା ଥିବା ସମୟରୁ ହିଁ ନିର୍ବନ୍ଧ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କେତେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି । ଏଠାରେ ହେଉଛି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି । ସତ୍ସମୁଗକୁ କୁହାଯାଏ ସିଦ୍ଧି ଆଇନ୍ତ (ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି) । ଏଠାରେ ଆଖି ବହୁତ ପାପ କରିଥାଏ । ସେଠାରେ କେହି ପାପ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସତ୍ସମୁଗଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କଲିଯୁଗ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲତିହାସ-ଭୁଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ଏହା ତ ଜାଣିବା ଦରକାର ନା । ଦୁଃଖଧାମ ସୁଖଧାମ କାହିଁକି କୁହାଯାଏ ? ସବୁ କିଛି ପତିତ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହେବା ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ । ଏଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ, ତାକୁ ଜିତିଲେ ତୁମେ ଜଗତଜିତ ହେବ । ଅଧାକଳ୍ପ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତାରା ଦେବତାମାନେ ଥିଲେ । ଏବେ ତ ଭ୍ରଷ୍ଟତାରା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ କହୁଛନ୍ତି ଏହା ଭ୍ରଷ୍ଟତାରା ଦୁନିଆ ପୁଣି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କହୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଆସୁଛି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ସବୁ ବୁଝିବା ଦରକାର । ଏବେ ତ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଶତାମାନ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ପାପ କଟିଯିବ । ତୁମେ ସତ୍ସମୁଗଧାନ ହୋଇଯିବ । ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ହେଉଛି ଦୁଃଖ । ସେମାନେ କେତେ ବି କନଫରେନ୍ସ

(ସଭା) କରନ୍ତୁ, ସଂଗଠନ କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କିଛି ହେବାର ହିଁ ନାହିଁ । ସିଜି ତଳକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ତାଙ୍କିଲ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ତେଣୁ ମୁଁ ନିଜ ସମୟରେ ଆସିଛି । ସ୍ଵଦା ସ୍ଵଦା ହିଁ ଧର୍ମସ୍ଵ.... ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତାକୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଗତି ଭାବେ ନିଜେ ପତିତ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ରାବଣ ତୁମକୁ ପତିତ କରିଦେଇଛି । ଏବେ ମୁଁ ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛି । ତାହା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଥିଲା । ଏବେ ପତିତ ଦୁନିଆ ହୋଇଯାଇଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଝ ବିକାର ରହିଛି । ଅନେକ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଚାରିଆଡେ ଅଶାନ୍ତି ହିଁ ଅଶାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ତମୋଫଳଧାନ, ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସୁଛି । ମୋତେ ସର୍ବବ୍ୟସ୍ଥୀ କହି ଯେଉଁମାନେ ମୋର ଅପକାର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ବି ମୁଁ ଉପକାର କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛି । ମୋତେ ତୁମେ ନିମନ୍ତରଣ ଦେଇଛ କି ଏହି ପତିତ ରାବଣ ଦୁନିଆରେ ଆସ । ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସ । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ରଥ ତ ଦରକାର ନା । ପବିତ୍ର ରଥ ତ ଦରକାର ନାହିଁ । ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ପତିତ, କେହି ପବିତ୍ର ନାହାନ୍ତି । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରରୁ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହା ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏବେ ତୁମେ ତମୋଫଳଧାନରୁ ସତତ୍ଵପ୍ରଧାନ କିପରି ହେବ ? ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି, କହୁଛନ୍ତି ମୋ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଭାରତର ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ । ତେବେ ନିର୍ଗତି ଗୃହସ୍ଥ ମାର୍ଗରେ ଆସିବେ । କିପରି ଆଗ୍ନିରାମ୍ଭଜନକ ଭାବେ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ପିତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ମାତା ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଗୋମୁଖ ଦରକାର ଯେଉଁଥିରୁ ଅମୃତ ବାହାରିବ । ଇଏ ତ ମାତାପିତା ହେଲେ, ପୁଣି ମାତାମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ଵ ନେବା ପାଇଁ ସରସ୍ଵତୀତ୍ମକୁ ମୁଖ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଜଗତଅମ୍ବା ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଭକ୍ତମାନେ ମା' କାଳୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏମିତି କଳା ଶରୀର କ'ଣ ହୋଇଥାଏ! କୃଷ୍ଣତ୍ମକୁ କଳା କରିଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା କାମ ଚିତା ଉପରେ କଳା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହିଁ କଳାରୁ ପୁଣି ଗୋରା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଦରକାର । କୋଟିଏରୁ କେହି ଜଣେ ଏବଂ ସେହି ଜଣଙ୍କ ଭିତରୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜଣେ ଜଣେ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିଥିବେ କାରଣ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଝ ବିକାରର ପରବେଶତା ହୋଇଛି । ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ସଭାମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇ ପାରିବ କାହିଁକି ନା କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାର ଅଧିକାର ତୁମର ଅଛି । ଏହିପରି ସୁଯୋଗ ନେବା ଦରକାର । ଅଫିସିଆଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିବା ସଭାରେ କେହି ମଝିରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ନ ଶୁଣିବାର ଅଛି ତ ଶାନ୍ତିରେ ଚାଲିଯାଅ ପାଟି କର ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ବସି ବୁଝାଅ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ଅପାର ଦୁଃଖ, ଆଗକୁ ଆହୁରି ଦୁଃଖର ପାହାଡ ଖସିବ । ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଏବଂ ରଚନାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛୁ । ତୁମେ ତ କାହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପକୁ ଜାଣିନାହ, ବାବା ଭାରତକୁ ପାରାଡାଇଜ୍ (ସ୍ଵର୍ଗ) କେବେ ଆଉ କିପରି କରିଥିଲେ — ଏକଥା ତୁମେମାନେ ଜାଣିନାହ, ଯଦି ତୁମେ ଏଠାକୁ ଆସିବ ତେବେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବୁଝାଇବୁ । ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛ ? ୭ ଦିନର କୋରସ କରନ୍ତୁ ତା' ହେଲେ ଆପଣଙ୍କୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କରିଦେବୁ । ଆରତ୍ତା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗୁହ୍ୟ ଗତି ଯାହାକି ବାବା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ତାହାକୁ ବୁଝିବେ ରଖି ଏବେ ପାପାତ୍ମା ମାନଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ଦେବା-ନେବା କରିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜର ବୁଝିଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ସତତ୍ଵପ୍ରଧାନ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଦୁଃଖଧାମକୁ ସୁଖଧାମ କରିବା ପାଇଁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ସେବା କରୁଥିବା ଅସରନ୍ତି ଏବଂ ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହୁଅ । ବାପଦାଦା ସଂଗମଯୁଗରେ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ‘ଅଟଳ-ଅଖଣ୍ଡ’ର ବରଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଏହି ବରଦାନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରି ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ନିରନ୍ତର ସହଜ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ସେମାନେ ନମ୍ବରଞ୍ଚାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଦ୍ଵାପରଯୁଗଠାରୁ ଭକ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଦାନୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାନୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବିନାଶୀ ସମ୍ପତ୍ତି ବା ବସ୍ତୁର ଦାନୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଯେଉଁମାନେ କି ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଅଟ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦାନ ନ ଦେଇ ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆନ୍ତରିକ ସତ୍ତ୍ଵତା ଏବଂ ସ୍ଵଚ୍ଛତାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵଭାବରେ ସରଳତା ଆସିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***